

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Dynd-Kongens Datter

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr03val-shoot-idm140098737920224/facsimile.pdf> (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. III kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Og de Lærde og Vise kom sammen og talte meget, vidt og bredt, som Storke*n* ikke kunde faae Noget ud af, – og der kom heller ikke Noget ud deraf for den Syge, eller for Datteren i Vildmosen; men derfor kunne vi gjerne høre lidt paa det, man maa jo høre paa saa Meget. 5

Men nu er det rigtigst ogsaa at høre og vide hvad der var gaaet forud, saa ere vi bedre med i Historien, idetmindste ligesaa meget som *Storkefader*.

»Kjærlighed føder Liv! den høieste Kjærlighed føder det høieste Liv! kun gjennem Kjærlighed er Livets Frelse for ham 10 at vindes!« var der blevet sagt, og det var overmaade klogt og godt sagt, forsikkrede de Lærde.

»Det er en kjøn Tanke!« sagde strax *Storkefader*.

»Jeg forstaaer den ikke rigtig!« sagde *Storke*moder, »og det 15 er ikke min Skyld, men Tankens, dog det kan da ogsaa være det samme, jeg har Andet at tænke paa!«

Og nu havde de Lærde talt om Kjærligheden mellem Dit og Dat, Forskjellen der var, Kjærligheden, som Kjærestefolk fornam, og den mellem Forældre og Børn, mellem Lysset og Væxterne, hvorledes Solstraalen kysede Dyndet og at Spiren 20 derved kom frem – det var saa vidtløftigt og lærd sat ud, at det blev umuligt for *Storkefader* at følge med, end sige at gjentage det; han blev ganske tankefuld derved, lukkede Øinene halvt i og stod paa eet Been en heel Dag derefter; Lærdommen var ham saa svær at bære. 25

Dog det forstod *Storkefader*, han havde hørt baade Smaafolk og de Allerfornemste tale lige ud af Hjertebunden, at det var en stor Ulykke for mange Tusinder og for Landet med, at den Mand laae syg og ikke kunde komme sig; Glæde og Velsignelse vilde det være, om han fik sin Sundhed igjen. »Men 30 hvor voxer Sundhedsblomsten for ham?« derom havde de spurgt Allesammen, spurgt i lærde Skrifter, i blinkende Stjerner, i Veir og Vind, spurgt ad alle de Omveie, der vare at finde, og tilsidst havde de Lærde og Vise, som sagt, faaet det ud: »Kjærlighed føder Liv, Livet til Faderen,« og der sagde de 35 mere end de selv forstode; de gjentog og skrev da op som Receipt: »*Kjærlighed føder Liv*«, men hvorledes hele den Ting efter Receipten skulde laves sammen, ja derved stod man. Til sidst bleve de enige derom, Hjelpen maatte komme ved Prind-

11 blevet] bleven D. 25 saa] for A². 26 Dog] Herfra og knap en side frem har k to redaktioner; den sidste er den i n. t. 32, 16 navnte hvide overklæbning med blyantsudkast bagpå. 24 Vise,] komma mgl. A.